

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

339.85

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszá...

Szerző:

Cím: *Nem tudnak megélni a ma-
gántisztviselők*

Forrás:

*Világ**Bp.*

(Hely)

1921 IV 19

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. c

Nem tudnak megélni a magán- tisztviselők

(A *Világ* tudósítójától.) Méltóságteles nyugalomban folyt le a Magántisztviselők Szövetségének vasárnap délelőtti nagygyűlése. Csak néha zugott fel a lelkekbe préselt mély elégedettség az előadó egy-egy mondatára: a létalapjában megtámadott ember méltatlankodása. Az előadó, *Kertész Miklós* főtitkár, tartalmas és higgadt beszédben vázolta a magántisztviselők fokozatosan hanyatló anyagi helyzetét és pontosan rámutatott annak gazdasági okaira. Statisztikai adatokat sorakoztatott fel annak az illusztrálására, hogy a magántisztviselők, épp úgy, mint a köztisztviselők, a sokezer százalékos áremelkedésekkel szemben alig három-négyszeres békefizetés mellett nyomorognak. Az a tisztviselő, aki 1914-ben 300 koronás havi fizetése mellett ur volt, ruhát vett, nyaralt, színházba járt, könyvet vásárolt, — ma lemond ruházkodásról, kulturáról, lemond egészsége ápolásáról, lemond a családról, hogy meztelen életét megmentsse. Eladunk mindent! — hangzott mindenfelől. Előlegben vagyunk hónapról-hónapra! Eladjuk a nélkülözhetőt és a nélkülözhetetlent, hogy betölthessük a tárogó úrt, mely életszükségleteink és jövedelmünk között tátong!

A munkanélküliség elleni harcban senki se segített. A szakszervezetek anyagi erejük végső megfeszítésével adtak valami menedéket, de hol maradt a tőke, hol az államhatalom? Nagy része van a tisztviselők nyomorának felidőzésében a valutaszpekulációnak is. A munkaerő azt üzeni az államhatalomnak, hogy ő a leghűségesebb hazafi, mert neki *valóban életérdeke*, hogy munka és termelés legyen, míg a termelő a romokon is hizhatik. *Munkát kérnek és jó szociálpolitikát*. A tisztviselők az új adótörvény szerint kétféle adó alá esnek. Negyedosztályu kereseti adót fizetnek, mely 10%-át teszi ki a jövedelmnek; a pótladókkal még többet

mert egy alkalmazott, akinek havi fizetése 2700 koronát tesz ki, *évi 4232 korona* adót fizet, de ha a harmincezer koronát meghaladja a fizetése, ugy közel havi 1000 korona adó esik rá. A Szövetség az ülést megelőző napon küldöttséget menesztett *Hegedüs* pénzügyminiszterhez, aki némi ígéretekkel tett; többek közt, hogy öszre a negyedosztályu kereseti adó elejtését tervezi s a jövedelem egy részét, a kivételes drágasági pótlékokat, adómenteseknek nyilvánítja. Ezzel szemben a Szövetség kérése az, hogy az öszjövödelem tíz százaléka legyen az adóalap.

Az egyhangulag elfogadott határozati javaslat megállapítja, hogy a *munkáltatók másfélévi önkényes bérmegállapításai a magántisztviselőket katasztrófába sodorták*. Ennek az állapotnak bekövetkezéséért a munkáltatók és az államhatalom egyaránt felelősek. A nagygyűlés felháborodását nyilvánítja a házbéremelés kivétel nélkül való engedélyezése fölött, mert az *új házbéreket a tisztviselők nem tudják megfizetni!*

Állást foglaltak a filmipari alkalmazottak is a rájuk nézve sérelmes mezírendelet ellen. A rokkantkérdés energikus megoldását ők is szívvel-lelkel támogatják, de fölteszik a kérdést: miért nem kötelezi a törvény az *összes állalatokat*, hogy a rokkantaknak bizonyos arányban helyet adjanak? Az egész társadalom kötelessége elhelyezni őket! Miért éppen egy *küzködő csoport* nyomorba döntésével akarják ezt a kérdést megoldani?

Pikler Emil elnök buzdító záróbeszédével végződött a gyűlés, mely mindvégig megővta a mérséklet hangját és minden szavával azt a gondolatot hangsúlyozta, mely a dolgozó tisztviselő érdekét az ország érdekével elválaszthatatlanul szorosan egybefűzi és azt az érzést, mely mindenkit áthatott: önmagukon át az országért élni, küzdeni a konszolidációért és a jövőért.

A gyűlés tökéletes csendben és nyugalomban oszlott szét.

Székesfővárosi háziyomda 1920